КРЫВІНКА

ВЕРАСЕНЬ
№12 (276)
2021 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

НАВІНЫ РЫНКУ

ВЕРАСНЁЎСКІ РЫНАК ПОЎНІЦЦА

Верасень падводзіць папярэдні вынік усёй сялянскай працы за год. У верасні ўжо вядома, як селянін перазімуе, што ў яго будзе ўзімку на стале.

На Бешанковіцкім рынку ў верасні, як і ў жніўні, прадаецца ўсё.

На месца чарніц і брусніц упэўнена прыйшлі журавіны. У нашым раёне іх можна назбіраць і ў Асаўцы, і ў Карабове, і ў Мамойках. Прычым ягада з кожнага балота свая, адметная формай. Каштуюць журавіны сёлета 5 рублёў за літар.

Больш, чым у жніўні, у верасні прадаюць грыбы. Найчасцей гэта лісічкі, але зрэдку на рынак прывозяць і іншыя, асабліва, калі іх не шмат у лесе. Сёлета грыбоў у верасьнёўскім лесе хапае, а таму на рынку іх мала: каго імі тут здзівіш?

Памідоры па-ранейшаму на Бешанковіцкім рынку дамінуюць. Яно і зразумела, бо кожная сябе паважаючая гаспадыня ў Бешанковічах мае цяплічку, дый не абы якую, а сучасную, з полікарбанаду. Праўда, каштуюць тыя памідоры ў верасні не даражэй за 2 рублі за кг, але цана на іх пачынае пакрысе расці.

Агуркі ў верасні таксама на рынку ёсць, і яны прадаюцца па 2 рублі за кілаграм. Толькі іх не так шмат, як памідораў.

Бульба, як мы пісалі ў жнівеньскім нумары, сёлета ў цане. Ейны кошт крыху панізіўся, але ніжэй за рубель кілаграм бульбы не прадаюць. І нават оптавы гандаль не разбурае гэту цану.

Морква крыху патаннела, але ж не да мінулагодняй цаны. Рубель дваццаць капеек за кг – ніжэй на рынку морквы ў верасні не было.

І збожжа не збіраецца таннець. Ячменю на рынку вы не знойдзеце, ён з-за спёкі не ўрадзіў. А вось пшаніца ў верасні каштавала па-ранейшаму 5 рублёў. У раёне, як і ў вобласці, так і ў рэспубліцы адчувальны недабор збожжавых. Што зробіш, калі ўраджай у раёне 25 – 27 цэнтнераў?

Сала хваліцца на Бешанковіцкім рынку стабільным коштам. За кг па-ранейшамупрасяць і 15, і 17 рублёў. Хаця тоненькае прадаюць і па 10.

Яблыкаў на рынку мала. І цэны на іх пакрысе растуць. Ад 1,5 рубля за кг да 2-х. Але даражэй за 2 рублі ў Бешанковічах іх мала хто купіць!

Мёд па-ранейшаму прапануюць дзясяткі пчаляроў. Хтосьці скідае цану да 7 рублёў за паўлітровы слоік.

Курыныя яйкі на рынку знайсці было цяжкавата. І па 3-50 іх хутка разбіраюць. І гэта адбываецца таму, што якасць іхняя значна вышэйшая за якасць крамных яек, якія імкліва даражаюць.

Застаецца дадаць, што ўсю другую палову верасня ў Бешанковічах паліваў дождж. Мусіць, каб кампенсаваць той "недаліў", які ўтварыўся ўлетку. Толькі каму ён цяпер патрэбны, той дождж? Усё ў прыродзе мусіць быць своечасовым.

Г.Станкевіч

ЭКАНОМІКА

"БЕШАНКОВІЧЫ АГРАСЭРВІС" БАНКРУТ

27-га жніўня эканамічны суд Віцебскай вобласці распачаў вытворчасць справы аб банкруцтве адкрытага акцыянернага таварыства «Бешанковічы аграсэрвіс».

Заяву аб эканамічнай неплацежаздольнасці падало само прадпрыемства. Для гэтага ў ліпені збіралі пазачарговае сход акцыянераў (доля ў 59,7% акцый належыць Бешанковіцкага райвыканкаму).

ААТ «Бешанковічы аграсэрвіс" завяршыла 2020 год з чыстай стратай у 150 000 рублёў, а папярэдні год - 206 000 рублёў. У 2019 годзе на прадпрыемстве працавала 163 чалавекі, а ў мінулым годзе ўжо толькі 140. За год ім выплацілі 388 000 рублёў, што ў сярэднім складае 230 рублёў 95 капеек у месяц на чалавека.

Суд усталяваў у дачыненні да ААТ «Бешанковічы аграсэрвіс» ахоўны перыяд на тэрмін да 27-га верасня.

Народныя Навіны Віцебска

****

Тыя халодныя кроплі,
што скачуць аднекуль зь неба,
што яны ведаюць пра каханьне?
Мусіць, анічога.
У іх такое кароткае жыцьцё.

Чамусьці людзі
называюць тыя кроплі дажджом,
і нават цэлыя навукі
павыдумлялі пра тое,
як той дожджж нараджаецца
і дзе жыве.
Нібыта тыя кроплі
могуць самі сабой нарадзіцца
ў халодных нябёсах!

Я дакладна ведаю,
што гэта сьлёзы.
Хтосьці далёкі і нябачны нам
горка і несуцешна плача.
Плача ад страты
чагосьці вялікага і дарагога,
што можа быць толькі каханьнем!

І, найхутчэй, гэта плачуць зоркі,
нашыя далёкія зоркі.

Іхнія цёплыя сьлёзы,
пакуль яны да нас далятаюць,
пасьпяваюць астыць,
а сьлёзы з вельмі далёкіх зорак
прылятаюць да нас сьняжынкамі.

Цяпер разумееце, чаму людзі
на Зямлі
такія няўрымсьлівыя і ўражлівыя?
Яны – хто напалову, а хто і больш –
складаюцца з зорчыных сьлёз.
Бо бяз тых сьлёз,
жыццё на Зямлі немагчымае.

Георгі Станкевіч

АЎКЦЫЁН

«КРУПЕНІНА» ПРАДАЕЦЦА

База адпачынку «Крупеніна» у Бешанковіцкім раёне ўпершыню выстаўленая на аўкцыён і прадаецца за Br9,4 млн.

Аўкцыён прызначаны на 1-га кастрычніка. Маёмасць прадаецца ў сувязі з ліквідацыяй аднайменнага унітарнага прадпрыемства абласной камунальнай уласнасці.

У склад лота ўключаны 10 будынкаў рознага функцыянальнага прызначэння агульнай плошчай звыш 6,6 тыс. кв.м.

У іх ліку трохпавярховы гасцінічны комплекс на 40 месцаў з прылеглай тэрыторыяй і дапаможнымі памяшканнямі, спальны корпус на 80 месцаў, катэджы, адміністрацыйна-бытавыя і службовыя будынкі.

Усе аб'екты маюць развітую інфраструктуру, уключаючы кропкі грамадскага харчавання, пляцоўкі для актыўнага ладу жыцця і адпачынку (альтанкі з мангаламі, бар, тэнісны корт, танцпляцоўка і г.д.). Спальны корпус рэалізуецца разам з абсталяваннем і інвентаром у колькасці больш за 1,2 тыс. адзінак, сярод якога каля 50 карцін, выкананых у розных тэхніках, коштам ад Br332 да амаль Br1,1 тыс.

Для жыццезабеспячэння аб'ектаў базы маецца артэзіянская свідравіна са станцыяй абезжалезвання вады, ачышчальныя збудаванні, якія знаходзяцца на балансе УП "Витебскводоканал".

Цэнтралізаванае ацяпленне арганізавана ад кацельні на тэрыторыі комплексу.

База адпачынку "Крупеніна" размешчана зямельным участку плошчай 10,04 га на беразе возера Бароўна за 30 км ад Віцебска недалёка ад аўтамагістралі М3 Віцебск-Мінск.

Комплекс уведзены ў эксплуатацыю ў 2000 годзе і выкарыстоўваўся для размяшчэння і прыёму замежных дэлегацый і грамадзян іншых дзяржаў падчас іх знаходжання ў Віцебскай вобласці, а таксама дзеячаў мастацтваў і гасцей фестывалю "Славянскі базар у Віцебску".

З 2014 года на базе комплексу адкрыўся філіял №1 "Аддзяленне рэабілітацыі" установы аховы здароўя "Віцебскі абласны дыягнастычны цэнтр" для аказання рэабілітацыйнай дапамогі пацыентам неўралагічнага, артапедатраўматалагічнага і рэўматалагічнага профіляў.

З сакавіка 2020 года філіял спецыялізаваўся на лячэнні, а пазней рэабілітацыі грамадзян, якія перанеслі COVID-19.

БЕЛТА

СЕЛЬСКАЯ ГАСПАДАРКА

«СПАСЦІГАЮЦЬ АСНОВЫ БУДУЧАЙ ПРАФЕСІІ»

Гадоў 30 таму калгасы Бешанковіцкага раёна масава сеялі бульбу. У кожным калгасе-саўгасе, а іх у тыя часы было каля 20, было каля 100 гектараў гэтай культуры. А ў Бешанковіцкім раёне адпаведна — каля 2000. І ўбіраліся тыя гектары ў асноўным уручную. У вёскі раёна прыязджалі студэнты з Віцебскіх ВНУ, якія цэлы верасень займаліся копкай бульбы, то-бок зборам клубняў пасля бульбакапалкі.

З якім здзіўленнем я даведаўся нядаўна, што гэтая тэхналогія ўсё яшчэ жыве, ды не абы дзе, а ў перадавым "Рудакове" Віцебскага раёна.

Як пішуць"Віцьбічы", тут " пасільную дапамогу ва ўборцы другога хлеба аказваюць навучэнцы адасобленага структурнага падраздзялення «Аграрны каледж установы адукацыі Віцебская ордэна« Знак Пашаны »дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны».

Намеснік дырэктара па выхаваўчай рабоце агракалледжа Таццяна Сямёнава патлумачыла, што "першыя восеньскія месяцы для навучэнцаў праходзяць не ў аўдыторыях, а на палях гаспадарак. Гэты год не стаў выключэннем. Тыя, у каго няма сур'ёзных абмежаванняў па здароўі дружна змянілі паўсядзённы абутак на гумовыя боты і адправіліся на бульбу. Для многіх з іх дапамогу ва ўборцы гародніны - своеасаблівы працяг канікул. Напрыклад, сягоння на палях УП «Рудакова» у дзве змены працуе каля 130 навучэнцаў агракалледжа. Цалкам задзейнічаны на сельскагаспадарчых работах трэцякурснікі, незалежна ад абранай імі спецыялізацыі. Пасля таго, як дапамогуць выкапаць бульбу, яны пачнуць да ўборцы морквы і буракоў."

Карэспандэнт "Віцьбічаў", мусіць пакрывіў душой, калі напісаў, што "будучыя прадстаўнікі АПК такім чынам паступова спасцігаюць асновы будучай прафесіі, прызвычайваюцца да працы на зямлі." Такім чынам можна не засвоіць асновы прафесіі, а, наадварот, моцна разачаравацца ў ёй.

(працяг на стар. 2)

СЕЛЬСКАЯ ГАСПАДАРКА

(пачатак на стар. №1)

Як жа разумее кіраўніцтва каледжа словы кіраўніка Віцебскай вобласці М.Шарстнёва, які прамовіў іх 13-га верасня 2021 года на відэаканферэнцыі.

"Дэфіцыт кадраў (у Віцебскай вобласці) маецца па ўсіх напрамках: не хапае і кіруючага складу сельгаспрадпрыемстваў, і спецыялістаў, і рабочых. Акрамя высокай заработнай платы неабходна забяспечыць годныя ўмовы працы.

Мы прынялі рашэнне не размяркоўваць выпускнікоў сельскагаспадарчых ВНУ і ССНУ ў слабыя гаспадаркі. Большасць маладых работнікаў пасля абавязковай адпрацоўкі сыходзяць з любой прычыны."

А.Тутэйшы

КУЛЬТУРА

«ЗАБАРАНІЦЬ НАЦЫЯНАЛЬНЫ СЦЯГ — ГЭТА ЯК ЗАБАРАНІЦЬ УЗЫХОД СОНЦА!»

Гутарка з археолагам і пісьменнікам Сяргеем Тарасавым.

– Сяргей, пра Еўфрасінню Полацкую напісаны дзясяткі кніг, сотні артыкулаў, у гонар яе ўсталяваны помнікі. І паўсюль імя святой – Еўфрасіння. Вы ж у сваёй кнізе даводзіце, што так пісаць няправільна. А як трэба?

– Трэба – Афрасіння. І гэта не мая прыхамаць, так яна сама сябе называла. Тлумачу. У 2015 годзе ў Полацку каля Спасаўскай царквы працавала сумесная археалагічная экспедыцыя – Полацкага дзяржаўнага ўніверсітэта і Дзяржаўнага Эрмітажа Расіі. І вось мой сябра археолаг Жэня Торшын тэлефануе мне і кажа: «Мы знайшлі пячатку Еўфрасінні Полацкай!» Я кідаю ўсё і на машыне лячу ў Полацк. Бяру пячатку ў рукі і чытаю надпіс: «Госпадзі памазі рабе сваёй Офросініі». З улікам правіла беларускага акання імя святой на сучасным пісьме адназначна мае быць – Афрасіння. Цікава, што такую самую пячатку я знайшоў у Полацку яшчэ гадоў дваццаць таму, але на ёй не збярогся цалкам надпіс, што і перашкодзіла тады правільнай атрыбуцыі.

– Дык толькі на падставе пячаткі імя варта ўдакладніць?

– Не толькі. На знакамітым крыжы Лазара Богшы 1161 года двойчы згадваецца імя заказчыцы – Офросінія. Ну немагчыма сабе ўявіць, каб на тым крыжы імя было напісана з памылкай. Як немагчымая памылка і на пячатцы, якую Афрасіння сама прывешвала да дакументаў і грамат.

– Напісанага пяром не высечаш і тапаром. Асабліва напісанага на паперы. А на помніку ў Полацку трэба надпіс мяняць?

– Трэба было б памяняць. Тут няма нічога незвычайнага. Калісьці там жа на помніку Скарыну высеў надпіс Георгій. Потым замянілі на Францішак. Гэткай самай працэдуры патрабуе гістарычная праўда і ў адносінах да Еўфрасінні Полацкай.

– Вы згадалі знакаміты Крыж Лазара Богшы, якому прысвечана ладная частка вашай кнігі. Вы там пішаце, што нават пабывалі ў яго майстэрні. Амаль 1000 гадоў прайшло… Хіба майстэрня захавалася?

– Так, часткова. Калі я праводзіў самыя буйныя па плошчы раскопкі ў Полацку, то ў пласце зямлі XII–XIII стагоддзяў натрапіў на адну незвычайную сядзібу. Яна складалася з жылых і вытворчых памяшканняў, там былі стайня, птушнік і шмат чаго яшчэ. Але, самае галоўнае, я там знайшоў тыглі для плаўкі каляровых металаў, шмат бронзавых вырабаў, больш за шэсцьсот кавалкаў бурштыну. Гэта значыць, што тая сядзіба на працягу амаль двух стагоддзяў належала сям'і полацкага ювеліра.

– А якой-небудзь пячаткі таго ювеліра не знайшлі?

– Знайшоў фрагмент амфары з літарай Л. І знайшоў на костцы для гульні літары Л і І. Літары гэтыя абазначаюць, каму належалі рэчы: Лазараві. Вядома, гэта мог быць толькі Лазар Богша.

– Дык ён быў такі багаты? Сядзіба ў яго – як у беларускіх міністраў у Драздах.

– Богша быў адназначна не бедны. Скажам, за свой Крыж ад Еўфрасінні ён атрымаў ажно 140 грыўняў.

– А што за тыя грошы можна было купіць?

– 28 кілаграмаў срэбра. Конь просты і вол прыкладна ў той час каштавалі па адной грыўні, а конь княжы – пяць.

– То Лазар Богша за свой ганарар мог купіць цэлы табун коней і чараду валоў?

– Мог. І прыкупіць яшчэ сядзібу ў дадатак. Еўфрасіння з ім разлічылася вельмі шчодра. Мы ўжо не гаворым пра тое, колькі каштавалі матэрыялы для вырабу Крыжа – золата і жэмчуг. Хоць для нас, безумоўна, Крыж каштоўны найперш як духоўная рэліквія.

– Той Крыж шукаюць ужо не адно дзесяцігоддзе па ўсім свеце. Ён нават унесены ў базу Інтэрпола. Вы ў сваёй кнізе сенсацыйна сцвярджаеце: Крыж існуе і знаходзіцца ў Троіца-Сергіевай лаўры пад Масквой. Аргументуйце.

– Па-першае, ёсць публічнае, у дакументальным фільме, прызнанне светлай памяці мітрапаліта Філарэта. Для сучаснай копіі Крыжа, якую зрабіў майстар Мікола Кузьміч, уладыка прадаставіў часцінку Хрыстовай крыві, якую «адкалупнуў з дазволу настаяцеля з нейкай дошчачкі ў нейкім манастыры». Слухайце, вы многа ведаеце ў свеце дошчачак, на якіх была б кроў Збаўцы? Я ведаю толькі адну – Крыж Лазара Богшы. Па-другое, праз таго ж Філарэта знайшлося старажытнае Слуцкае Евангелле. А яно перад вайной знаходзілася ў тым самым пакоі-сейфе ў Магілёве, дзе ляжаў і Крыж. Па-трэцяе, у 1945 годзе першы сакратар ЦК КПБ Панцеляймон Панамарэнка гаварыў пра Крыж як пра каштоўнасць, «которой мы обладаем». Па-чацвёртае, я ведаю людзей, якія Крыж бачылі на свае вочы. І бачылі ў рызніцы Троіца-Сергіевай лаўры.

– Дык трэба паехаць туды і ўпэўніцца, задакументаваць!

– Гэта не так проста зрабіць. Самая закрытая ўстанова – царква. І каталіцкая, і праваслаўная. Мы не ведаем бюджэтаў Ватыкана і Маскоўскай патрыярхіі, у нас няма доступу да іх архіваў. У рызніцу Троіца-Сергіевай лаўры можна патрапіць толькі з асабістага дазволу Патрыярха Маскоўскага і ўсяе Русі Кірыла. Менавіта ён і з'яўляецца настаяцелем лаўры. Як я разумею, Крыж Еўфрасінні Полацкай – асабістая святыня патрыярха. Ён прыязджае туды да яе маліцца.

– У мяне гэта ў галаве не ўкладваецца. На Крыжы выгравіраваны праклён – на адрас таго, хто вынесе яго з полацкага манастыра. Еўфрасіння Полацкая – святая для РПЦ. І патрыярх на той праклён не зважае?

– Дык ён жа Крыж не выносіў (смяецца). Можа, патрыярх лічыць, што тым чынам ён Крыж выратаваў. З другога боку, сыходзячы з логікі праваслаўнай царквы, не істотна, дзе Крыж знаходзіцца – у манастыры пад Масквой ці ў Полацку. Бо абодва манастыры – ва ўлонні РПЦ.

– На тэрыторыі Беларусі, у тым жа Полацку, часам раскопкамі займаюцца расійскія археолагі. А знаходкі свае яны з сабой забіраюць?

– Не. Па-першае, усе знаходкі фіксуюцца. Па-другое, гэта заўсёды сумесныя экспедыцыі, дазвол на іх правядзенне дае Нацыянальная акадэмія навук Беларусі. Усё знойдзенае застаецца ў краіне. Полацкія знаходкі перадаюцца ў Полацкі нацыянальны гісторыка-культурны музей-запаведнік. А чаму там капаюць археолагі з Санкт-Пецярбурга? Дык у нас сваіх няма, даўно скончыліся. Мы, на жаль, страцілі школу архітэктурнай археалогіі. У мяне на прыкмеце толькі адзін даследчык з Полацкага ўніверсітэта – Аляксей Коц. Ён якраз шчыльна працуе з піцерцамі. Піцерская школа архітэктурнай археалогіі наймацнейшая на постсавецкай прасторы.

– Першыя прэзентацыі вашай унікальнай кнігі павінны былі адбыцца ў Полацку. Але не адбыліся. Чаму?

– Прычына, відаць, у аўтары кнігі. Сяргей Тарасаў, пачынаючы з 1988 года, быў актыўным сябрам (і адным з заснавальнікаў) Беларускага Народнага Фронту і Беларускай Народнай Грамады. Я быў даверанай асобай дэпутата-бээнэфаўца Вярхоўнага Савета 12-га склікання Валянціна Голубева. Я восем гадоў прасядзеў ў Інстытуце гісторыі ў адным кабінеце з Зянонам Пазьняком… Зразумела, што я не мог заставацца ўбаку і ад таго, што адбывалася і адбываецца ў нашай краіне. Для кагосьці гэтага, відаць, дастаткова, каб адмовіць у прэзентацыі.

(скарочана)

Народная воля

COVID-19

НОВАЯ ХВАЛЯ COVID-19

Мэдыкі занепакоеныя ўсплёскам захворваньняў на COVID-19 у Беларусі.

Тэлеграм-канал «Белые халаты. News» са спасылкай на «Беларускае аб'яднаньне рабочых» паведамляе пра ўспышку каранавірусу на менскім электратэхнічным заводзе (МЭТЗ).

«У 16-м цэху хварэюць практычна ўсе, у 9-м цэху эпідэмія толькі пачынае распаўсюджвацца. Людзей не хапае, кіраўнікі выклікаюць людзей з адпачынкаў», — паведамляецца ў тэлеграм-канале. Адміністрацыя прадпрыемства не камэнтуе гэтую інфармацыю.

Чытачы Свабоды таксама пішуць, што паболела хворых на COVID-19 апошнім часам сярод студэнтаў, якія вярнуліся з вакацый.

Студэнт адной зь менскіх ВНУ, які жыве на наймальнай кватэры, паведаміў нам, што, не зважаючы на хваробу, адпрацоўкі прапушчаных заняткаў платныя, і студэнты вымушаныя хворымі хадзіць на заняткі.

«Сытуацыя з „каронай" ва ўнівэрсытэце дрэнная. Аднагрупнікі хварэюць, але ходзяць на пары, бо адпрацоўкі платныя. Адна дзяўчына нават закрывала бальнічны, таму што ёй не перанесьлі б пераздачу і давялося б здаваць з камісіяй. Мне далі бальнічны на тыдзень. Калі я запытаўся, ці будзе кантрольны тэст, мне адказалі адмоўна. То бок я магу нават не далячыцца, і мне давядзецца ісьці на вучобу, бо мяне могуць пазбавіць стыпэндыі за пропускі і прымусіць платна адпрацоўваць прапушчаныя пары».

У рэгіёнах хворыя ляжаць у калідорах, балёны не запраўляюць кіслародам

Яшчэ адзін чытач Свабоды паведамляе, што «бацька памёр ад ковіду. Паклалі на абсьледаваньне ў аддзяленне гастраэнтэралёгіі 10-га шпіталя, а там заразілі ковідам. Ня вельмі стараліся вылечыць. Сказалі, што „штам тыпу „мю", мы ня ўмеем яго лячыць, проста глядзім". У каго ёсьць старыя, не дапускайце іх да паліклінік і тым больш да бальніц. Уся 10-я бальніца да адказу забітая „ковіднымі"», — піша чытач Свабоды.

У Воршы складана зрабіць ПЦР-тэст. Да таго ж чакаць выніку трэба ня суткі, як раней, а па некалькі дзён, расказвае іншы чытач Свабоды.

«У мінулыя выходныя ў Воршы захварэла 120 чалавек (з тэстам на ковід), далей 80–100 чалавек кожны дзень. Калі раней тэст рабілі за суткі, то цяпер даводзіцца чакаць некалькі дзён. Чалавек, які ляжаў у шпіталі, расказваў, што цяжкія хворыя, для якіх выдзелены паверх, могуць ляжаць і ў калідоры. У горадзе цэлая лякарня аддадзеная пад ковід».

У інфэкцыйным аддзяленьні № 2 Маладачанскага шпіталя № 1 мэдпэрсанал часьцяком не правярае, ці запраўленыя балёны кіслародам, скардзіцца чытачка.

Мяркуючы па рэгіянальнай прэсе, у некаторых раёнах сытуацыя трывожная і істотна адрозьніваецца ад агульнай сытуацыі, якую прадстаўляе Мінздароўя.

За жнівень колькасьць інфікаваных COVID-19 у Вушацкім раёне вырасла ў 5 разоў, піша мясцовая газэта «Патрыёт». На пачатку жніўня хворых на каранавірус было 10 чалавек, на пачатку верасьня — у 5 разоў больш, паведаміла галоўная лекарка ЦРБ Анжаліка Міранкова.

Першая намесьніца міністра аховы здароўя Алена Богдан адзначыла, што апошнім часам назіраецца павелічэньне захворваньня на COVID-19.

«Гэта чакана: прыйшоў штам „дэльта". За летні час сыстэма аховы здароўя падрыхтавалася да ўздыму захворваньня: нарасьцілі запасы лекавых сродкаў, сродкаў індывідуальнай засьцярогі, значна павялічылі колькасьць пунктаў падачы кіслароду. Мы далі адпачыць нашаму пэрсаналу: людзі максімальна змаглі пайсьці ў адпачынак падчас пэрыяду, калі адзначаўся нізкі ўзровень захворваньня… Інфэкцыя вельмі непрадказальная. Наша задача — забясьпечыць гатоўнасьць сыстэмы», — цытуе чыноўніцу афіцыйны тэлеграм-канал Мінздароўя.

Аднак дагэтуль у Менскім гарадзкім інфэкцыйным шпіталі, які амаль увесь перапрафіляваны пад лячэньне каранавірусу, няма абсталяваньня для кампутарнай тамаграфіі.

Інфэкцыяніст Мікіта Салавей таксама заклапочаны, што цяжка хварэць пачалі дзеці і маладыя людзі. І настойвае на прышчэпках.

«Захворвальнасьць пайшла ўгару, стацыянары паступова перапрафілююцца. Цяжка хварэюць дзеці, і ўсё больш — маладыя людзі безь якіх-небудзь фактараў рызыкі. А ў кожным з рэгіёнаў краіны не вакцынаваныя і 20%. Многія нашы пацыенты з COVID-19 кажуць, што, вярнуўшыся ў мінулае, абавязкова б вакцынаваліся. На жаль, некаторыя зь іх альбо іх сваякоў ужо ніколі ня змогуць зрабіць ніводнай прышчэпкі... Прыміце адно з правільных рашэньняў на сёньняшні дзень — вакцынуйцеся!» — піша на сваёй старонцы ў фэйсбуку доктар-інфэкцыяніст Мікіта Салавей.

Радыё Свабода

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

НАРОДНАЕ АДЗІНСТВА ПРАЗ ГІСТОРЫЮ З ГЕАГРАФІЯЙ

У тым, што ўкраінскі народ пасля распаду СССР абраў курс хутчэй перпендыкулярны, чым паралельны курсу свайго паўночнага суседа, сумнявацца не даводзіцца. Але чаму? Што перашкаджае беларусам гэтак жа ўсвядоміць згубнасць любога палітычнага збліжэння з Расіяй?

У 2003 годзе ў выдавецтве «Время» (Масква) выйшла кніга другога прэзідэнта Украіны Леаніда Кучмы «Украіна — не Расія». За васямнаццаць гадоў, што мінулі з таго часу, яе актуальнасць толькі ўзрасла, што і пацвердзіў апублікаваны 12 ліпеня 2021-га артыкул прэзідэнта Расіі Уладзіміра Пуціна «Аб гістарычным адзінстве рускіх і украінцаў».

Колькі прэзідэнтаў — столькі і меркаванняў. Калі Кучма імкнуўся даказаць, што ў двух краін розныя гістарычныя лёсы, то яго апанент не сумняваецца ў адваротным. Ён перакананы, што рускія і ўкраінцы — гэта дзве часткі адзінага народа. Пра гэта, на думку Пуціна, сведчыць тысячагадовая гісторыя. Такім чынам, адмова ад адзінства раўнасільная адмове ад сваіх гістарычных каранёў. Таму ўжо ў пачатку артыкула гучыць магутны акорд: «І расіяне, і ўкраінцы, і беларусы — нашчадкі Старажытнай Русі, якая з'яўлялася найбуйнейшай дзяржавай Еўропы».

Гісторыя з геаграфіяй

Не бяруся сцвярджаць, што захапленне гістарычнымі паралелямі прыносіць больш шкоды, чым карысці. Аднамерных ісцін у гуманітарнай сферы не бывае, таму нават самую аргументаваную выснову не варта разглядаць у якасці канчатковай.

Але дадзім двум былым калегам магчымасць працягваць абмен аргументамі, і звернем свой погляд не на Расію, а на Украіну. У тым, што украінскі народ пасля распаду СССР абраў курс хутчэй перпендыкулярны, чым паралельны курсу свайго паўночнага суседа, сумнявацца не даводзіцца. Але чаму? Што перашкаджае беларусам гэтак жа ўсвядоміць згубнасць любога палітычнага збліжэння з Расіяй?

Калі звяртацца да вытокаў, то гісторыю заўсёды варта пачынаць з геаграфіі. Беларусам у гэтым сэнсе не пашанцавала. Сучасная беларуская дзяржава — самая вялікая па плошчы ў Еўропе сярод дзяржаў, якія не маюць выхаду да мора. Вось чаму нашы суседзі на Захадзе і поўначы — каталікі, у той час, як і сёння, і ў мінулым большасць беларусаў былі праваслаўнымі.

Для наладжвання эканамічных і культурных кантактаў па вадзе на працягу ўсёй гісторыі патрабавалася менш намаганняў, чым па сушы. І ў нашыя дні 70% сусветнага ВУП вырабляецца на адлегласці, не далейшай за 100 міль ад марскога ўзбярэжжа.

У часы Старажытнай Русі Кіеў стаў паўднёвым фарпостам на шляху з варагаў у грэкі. Водная шляху, між іншым. Не стану паглыбляцца ў гісторыю, але становішча фарпоста ў перыяд прыняцця ўсходнімі славянамі хрысціянства спрыяла фарміраванню нацыянальнай ідэнтычнасці ўкраінцаў.

Яшчэ адзін прыклад на водную тэму — адносны поспех бальшавікоў пры збіранні з аскепкаў Расійскай імперыі яе савецкага аналага. У 1920-я гады ўключыць у яе атрымалася практычна ўсе тэрыторыі — акрамя тых, што былі населены прыхільнікамі каталіцызму і пратэстантызму (палякі, літоўцы, латышы і фіны).

Лідарам у фарміраванні нацыянальных ідэнтычнасцяў была Францыя, адкуль гэты від агульнасці стаў распаўсюджвацца па Еўропе. Балтыйскае мора не стала перашкодай на шляху тавараў сацыяльнай інавацыі.

Угнацца за палякамі і прыбалтамі ўкраінцы не маглі, тым не менш высокі ўзровень уключанасці нашых паўднёвых суседзяў у еўрапейскую культуру (асабліва на захадзе краіны) заўсёды выклікаў галаўны боль у Маскові і яе гістарычных нашчадкаў.

Хто старое ўспомніць...

7 жніўня рэдакцыя «Мінскай праўды» апублікавала на першай старонцы карыкатуру, на якой каталіцкі крыж трансфармуецца ў нацысцкую свастыку. Год народнага адзінства, аднак. Адзінства не толькі «ябацькаў» і «пратэстуноў», але і прадстаўнікоў усіх канфесій. Зразумела, на ўмовах, вызначаных у Палацы Незалежнасці. Крок налева, крок направа прыраўноўваецца да здрады. Гэту няхітрую ісціну час бы і засвоіць.

Усім, хто захапляецца гісторыяй ВКЛ, варта перагледзець свае ўяўленні пра дабро і зло. У Саюзнай дзяржаве — іншыя каштоўнасці, і не ў апошнюю чаргу яны сфарміраваныя барацьбой са згубным уплывам Захаду.

У гэтым годзе — нагадаю тым, хто не памятае, — у Расіі адзначылі 800-гадовы юбілей дабраверната князя Аляксандра Неўскага.

Вось як апісвае галоўную заслугу князя спікер Дзяржаўнай думы РФ Вячаслаў Валодзін: «Ён тонка адчуваў галоўную небяспеку — яна ішла з Захаду, пагражала духоўнай смерцю народа, стратай незалежнасці. Ханскі Усход не пасягаў на нашу самаідэнтычнасць, не руйнаваў нашу веру, хоць гнёт яго быў цяжкім».

Вось так! Не больш і не менш. На думку спікера, які валодае загарадным палацам у стылі рускай сядзібы, народ-бaганосец, выбіраючы паміж матэрыяльным і духоўным, на працягу ўсёй сваёй гісторыі перавагу аддаваў духоўнаму. Што не перашкодзіла баганосцу, па выразе рэлігійнага філосафа і публіцыста Васіля Розанава, ужо да канца 1918 года «паднасраць». З кім не бывае! Але хто старое ўспомніць…

Прычына адрозненняў ляжыць на паверхні

Пра тое, што адзінства — залог незалежнасці і суверэнітэту, нам нагадваюць рэгулярна. Не стану спрачацца, без адзінства ні першае, ні другое немагчыма. Дасягнуць жа адзінства можна двума спосабамі.

Спосаб, які практыкуецца архітэктарамі беларускай мадэлі, палягае ў тым, каб падагнаць усіх пад адзіны стандарт і адбракаваць кожнага, хто не здолеў гэтаму стандарту адпавядаць.

Еўрапейскі спосаб іншы. Ён не выключае разнастайнасці. Ён яе вітае. Адзінства ж фарміруецца, па-першае, за кошт роўнасці ўсіх перад законам, па-другое, за кошт базавага кансэнсусу: згоды наконт курсу развіцця грамадства і дзяржавы.

Ва Украіне, расколатай на ўмоўныя Захад і Усход, з базавым кансэнсусам — праблема, што і дазволіла Расіі акупаваць Крым і частку тэрыторый Данецкай і Луганскай абласцей.

Тым не менш еўрапейскі выбар краіны на працягу ўсёй постсавецкай гісторыі падтрымлівала большасць украінцаў. Украіна — не Беларусь. Паводле апытання Усерасійскага цэнтру вывучэння грамадскага меркавання (ВЦИОМ), якое правялі летам 1991 года, канцэнтрацыя «чалавека савецкага» ў УССР складала 42%, а ў БССР — 69%.

Украіна — не Беларусь, што пацвярджаецца рэгулярнай зменай гаспадара прэзідэнцкага кабінета. Пры ўсёй культурнай блізкасці, агульнага паміж палітычнымі рэжымамі суседзяў няшмат. У Беларусі ўжо да канца 1996 года сфарміраваўся персаналісцкі аўтарытарны рэжым, які актыўна дрэйфуе ў бок неататалітарнага.

Палітычны рэжым ва Украіне — прыклад канкурэнтнай алігархіі.

Прычына адрозненняў ляжыць на паверхні. Беларуская мадэль трымаецца за кошт прамых і ўскосных расійскіх датацый. Хто забяспечвае іх паступленне — той іх і размяркоўвае. А хто за дзяўчыну плаціць, той з ёй і танчыць.

Ва Украіне ні знешняй, ні ўнутранай дамінуючай крыніцы даходаў не склалася. Адпаведна, невырашальнай аказалася і задача канцэнтрацыі палітычнай улады ў адных руках.

Вось чаму «каляровыя рэвалюцыі» сталі ва Украіне не выключэннем, а правілам. Перыядычная патрэба ў іх правядзенні ўзнікае не толькі ўнізе, але і ўверсе.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

ДЗЕНЬ АДЗІНСТВА

СВЕТЛАНА КАЛИНКИНА: ТАК ЧТО МЫ ПРАЗДНУЕМ?

Единение — это не подравнять всех дубинками под единый стандарт, а научиться сосуществовать вместе ради общей цели — своего государства, пишет Светлана Калинкина.

Впервые Беларусь празднует День народного единства. Но сколько ни говори «сахар», во рту слаще не становится.

Если, назначая праздник на 17 сентября, имели в виду объединение Западной и Восточной Беларуси в 1939 году, то это радостная для государства, но по-человечески сложная для многих белорусов и белорусских поляков дата.

В моей семье, например, существует легенда, что прадед из Западной Беларуси очень хотел этого объединения и агитировал всю округу. Для конспирации он садил на воз местную чокнутую старуху и ехал к Ракову, к границе, за большевистскими листовками. Прадед хотел в Советы, потому что они обещали землю. Но обманули. Не дали.

И, конечно, мы можем поговорить про большой обман, но вряд ли это задумывалось, когда в нынешнем году учредили новый государственный праздник День народного единства.

Очевидно, что после президентских выборов под посылом «народное единство» имелся в виду период нынешний. Вот только новый праздник оказался от реальности еще дальше, чем обещания большевиков.

Ведь главный шаг к примирению и уходу от конфронтации так и не сделан. Я имею в виду политическую амнистию и прекращение репрессий. Оказывается, этому воспротивились силовики.

Как объяснил Юрий Воскресенский, они опасаются новой волны протестов, если те, кто уже сидит, не покаются и не признают свою вину. Поэтому никакой амнистии и не случилось.

Хотя весь цивилизованный мир нас к этому призывает, призывают лидеры религиозных конфессий, но — нет. Силовики опасаются... Будто государства создаются для них и под них...

Алгоритм думания людей в погонах — известный. В свое время они хотели закрыть ночные клубы и разрешить торговлю спиртным только с 9.00 до 22.00. Дай волю — так они ввели бы график, по которому людям позволено выходить из дома.

Ведь если заставить всех жить по командам «Направо!», «Налево!», «Кругом!», «Сесть!», «Встать!», то жизнь силовых ведомств становится намного проще. Только вот общества так выстраивать не получается. Сколько ни было в истории попыток — все заканчивались крахом. Потому что не желают мирные люди «Кругом!».

Не желают жить по команде.

Не хотят быть одинаковыми, усредненными, похожими...

Мы разные. Внешне, в привычках, в пристрастиях, в вероисповедании, в политических взглядах. И единение — это не подравнять всех дубинками под единый стандарт, а научиться сосуществовать в этой разности ради общей цели — своего государства.

Если десятки тысяч человек вынуждены бежать из страны — это разъединение. Если десятки тысяч прошли через тюрьмы или в них находятся — это чистки. Если в стране страшно высказать свое несогласие, свою позицию — это нечто, прямо противоположное примирению и единству.

Так, скажите, что мы празднуем?

Вот недавно по всем СМИ

(працяг на стар. 4)

ДЗЕНЬ АДЗІНСТВА

(пачатак на стар. 3)

прошла информация, что судья Фрунзенского района Минска по фамилии Бугук наказала минчанку Викторию Лёвину штрафом в 920 долларов в эквиваленте за бело-красно-белый цвет волос. За бело-красно-белую одежду наказывали, за носки, за трусы на балконе... Но чтобы за цвет волос?!

Это немыслимо для любой страны мира!!! Ну просто дикость!

Но ведь не останавливаются. И белорусский агитпроп уже открыто клеймит «нациками» и «фашистами» тех, кто за БЧБ. Причем идеологи уверены, что делают доброе дело, поступают по-государственному.

Но, господа-товарищи! А если по вашему примеру кому-нибудь придет в голову клеймить василек — неофициальный символ Беларуси и официальный символ нашего нового государственного праздника, Дня народного единства? Ведь именно василек являлся символом 22-й добровольческой кавалерийской дивизии СС «Мария Терезия»...

Вот только цветок ни в чем не виноват... Точно так же, как ни в чем не виноват бело-красно-белый флаг. Поэтому не надо по надуманному поводу делить белорусов на своих и врагов. Это точно не путь к единству.

Кстати, вы знаете, что по-научному василек называется centaurea — от слова «кентавр». Согласно древнегреческому мифу, цветок получил такое название после того, как с его помощью кентавр Хирон исцелился от яда змееподобного многоголового чудовища — Лернейской гидры — символа зависти, войн и раздора.

Вот бы и нам исцелиться, как в тех мифах!

Сегодня мы празднуем День народного единства, и именно василек — символ праздника. Но никакого единства нет. И в провластном лагере, и в оппозиционном одни разговоры: «Когда же прекратится эта охота на ведьм? Когда и кто исцелит нас от яда вражды?»

Увы, пока ни одного шага к этому не сделано.

Светлана Калинкина
Народная Воля

БЕЛАРУСЬ - РАСІЯ

«ЛУКАШЕНКО ПРИВЕЗ ПУТИНУ ПРОЕКТ КОНСТИТУЦИИ...»

Относительно успешные переговоры в Москве вдохновили Лукашенко на ужесточение антизападной и антиукраинской риторики, пишет Валерий Карбалевич. — Особенность нынешней, пятой в этом году, встречи Лукашенко и Путина заключалась в том, что заранее была назначена пресс-конференция по окончании переговоров двух лидеров.

...Нужного результата достигли достаточно просто: те вопросы, по которым стороны не пришли к согласию, были выброшены.

Но остается вопрос: что так долго обсуждали Лукашенко и Путин? О чем шел торг?

В СМИ появилась информация, что Минск просит кредит в размере 3 млрд долларов. Достигнута договоренность, что Россия предоставит Беларуси кредитную поддержку на сумму 630-640 млн долларов до конца 2022 года. Не очень большая плата за сдачу какой-то части экономического суверенитета. О компенсации за налоговый маневр ничего не говорилось.

Второй возможный вопрос для обсуждения из несколько другой области. Думаю, Лукашенко привез Путину проект Конституции не то чтобы для утверждения, а для того, чтобы выслушать оценку российского лидера. Эта версия навеяна странной паузой в так называемой «конституционной реформе». Проект Конституции был готов летом, и к 1 августа конституционная комиссия собиралась представить его Лукашенко. Затем появился новый срок — 1 сентября. Сейчас уже середина сентября, а о судьбе этого документа ничего не слышно. Все зависло.

Союзные программы

10 сентября в Минске Совет министров Союзного государства утвердил 28 союзных программ. Лукашенко и Путин подпишут их на заседании Высшего Госсовета 4 ноября. Государственные СМИ Беларуси и России твердят, что сделан исторический шаг на пути к интеграции. Кстати, сами эти союзные программы не обнародованы. Был показан только их список.

Каковы последствия этого события для суверенитета Беларуси? В независимых СМИ и социальных сетях даются диаметрально противоположные оценки. Одни говорят о конце белорусской государственности, другие оценивают эти документы как пустые бумаги.

Конечно, вопрос об угрозах суверенитету вполне актуален. Любые международные союзы его ограничивают. И чем теснее союз, тем больше политика государства проводится с оглядкой на партнера. Интеграция Беларуси с Россией настолько тесная, что любые новые шаги в этом направлении означают дополнительные ограничения суверенной политики.

Однако я не могу согласиться с теми, кто предсказывает конец суверенитета Беларуси. В упомянутых программах много декларативного, там говорится о «гармонизации», «унификации», «координации» и т. д.

Белорусская социальная модель с ручным управлением несовместима с унификацией макроэкономической политики и законодательства с Россией. Парадокс ситуации в том, что именно она может стать щитом на пути ограничения суверенитета страны.

Воинственная антизападная риторика

...В заявлениях Лукашенко 12 сентября на полигоне под Барановичами появилось много новых акцентов. Важной частью месседжа, который он послал различным адресатам, был сюжет, который можно условно назвать «Мы с Путиным». Это должно было придать дополнительный вес его воинственным угрозам в адрес Запада. Похоже, его сильно вдохновили недавние переговоры в Москве. Или, по крайней мере, он так хочет представить ситуацию.

По словам Лукашенко, Беларусь планирует закупить у России оружие на сумму более 1 миллиарда долларов, согласован перечень оружия, которое будет поставлено в Беларусь до 2025 года. Это около десятка самолетов, несколько десятков вертолетов Тор-М2, ракетные комплексы С-400.

Самое интересное, как Лукашенко обосновал необходимость поставок комплексов С-400:

«Как вы знаете, у нас и южное направление добавилось. Мы с белорусскими генералами и россиянами обсуждали эту тему. Нас начинают с юга подогревать. А что еще будет... Мы должны готовиться — 1200 км граница с Украиной. Поэтому нам придется закрывать и этот периметр. И мы вели как раз речь о том, что С-400 нам будет к месту».

С 2014 года руководство Беларуси настойчиво подчеркивало, что граница с Украиной — это граница мира. Лукашенко заверял, что может приехать на украинскую территорию не на танке, а на тракторе. Он гарантировал, что военной угрозы Украине со стороны Беларуси нет и не будет.

...Одновременно ультиматум был предъявлен Евросоюзу. Говоря о проблемах мигрантов на границе со странами ЕС, Лукашенко заявил: «Хотите жить безопасно — приезжайте. Определим место, будем встречаться, обсуждать эти вопросы. Но пока не будут сняты эти безмозглые санкции и унижение наших патриотичных людей, с ними разговаривать никто не будет».

То есть Лукашенко предлагает разрешение миграционного кризиса в обмен на снятие санкций. Вопрос об освобождении политзаключенных и урегулировании внутриполитического кризиса снимается с повестки дня Минска. Неудивительно, что Брюссель отказывается.

Судя по всему, сам Лукашенко не очень верит в эффективность своего ультиматума. Ведь потенциальных партнеров по переговорам не оскорбляют. Упоминая председателя Европейского совета Шарля Мишеля, он назвал политиков Запада «псами побитыми», «мерзавцами мелкотравчатыми, мелочными», а их позицию «безумной».

Вот такой диалог.

(скарочана)

Валер Карбалевіч
gazetaby.info

ПРАДПРЫМАЛЬНІЦТВА

«ШКОДА НА МІЛЬЯРДЫ ДОЛАРАЎ»

У ліпені Аляксандр Лукашэнка зноў даў заданне ўладам разабрацца з «каласальным афшорам» з ІП. Такая рыторыка не новая, і нядаўна ў сеціве з'явіўся праект паправак у Падатковы кодэкс, аднак пакуль невядома, ці сапраўдны гэта дакумент. А з 17 жніўня ў Мінску на няпэўны тэрмін спынілі рэгістрацыю ІП.

На думку экспертаў, новаўвядзенні ў апублікаваным дакуменце цалкам могуць аказацца сапраўднымі. Прынамсі, яны гармануюць з заявамі і паводзінамі ўладаў.

Еўрарадыё разабралася, у чым сутнасць змен для ІП і чаму яны негатыўна адаб'юцца на працы прадпрымальнікаў і эканоміцы ў цэлым.

Прыпыненне рэгістрацыі ІП наўрад ці звязанае са зменамі ў НК

Сярод меркаваных змен — забарона для ІП на выкарыстанне спрошчанай сістэмы падаткаабкладання. Стаўкі падаткаў па ССП складаюць 5% ад выручкі для тых, хто не плаціць ПДВ. І 3% для плацельшчыкаў ПДВ.

З прыняццем новаўвядзенняў ІП могуць быць пераведзеныя на агульную сістэму падаткаабкладання. Тады плаціць давядзецца ўжо 16% ад выручкі з вылікам расходаў. Таксама з'явяцца расходы на бухгалтара і ўскладніцца вядзенне дакументаў. Пры ССП адміністраванне нашмат прасцейшае.

З 2023 года можа быць адменены і адзіны падатак для большасці відаў дзейнасці ІП.

На думку сябра праўлення і эксперта Асацыяцыі падаткаплацельшчыкаў, дарадцы па падатковых пытаннях адвакацкага бюро «Гарэцкі і партнёры» Наталлі Зварано, спыненне рэгістрацыі ІП у Мінску не звязанае з магчымымі ўзмацненнямі жорсткасці падатковага заканадаўства для іх.

—Уябласцях працягваюць рэгістрацыю ІП. Хутчэй за ўсё, там сапраўды ёсць нейкая тэхнічная праблема. Магчыма, нейкае новае ПЗ усталёўвалася і нешта з ім пайшло не так. Па фактуры звязваць гэта з дакументам не бачу падстаў, — кажа Наталля Зварано. — Тое, што прапісана ў дакуменце, гісторыя даўняя і звязаная з выказваннем Лукашэнкі пра тое, што ІП выкарыстоўваюцца ў розных схемах мінімізацыі падаткаў.

Акрамя таго, на думку чыноўнікаў, арганізацыі, якія карыстаюцца ССП, робяць не такі вялікі ўнёсак у напаўненне бюджэту, хоць іх выручка дазваляе плаціць больш.

...ІП могуць стаць самазанятымі або юрасобамі

Тут у ІП два шляхі. Калі індывідуальныя прадпрымальнікі не захочуць пераходзіць на агульную сістэму падаткаабкладання, то давядзецца стаць самазанятымі.

Для самазанятых прымяняецца адзіны падатак. Яго велічыня ўсталёўваецца ў залежнасці ад віду дзейнасці і тэрыторыі, на якой вядзецца дзейнасць. Сумы ў месяц могуць вар'іравацца ад 9 рублёў да 143 рублёў.

Пры гэтым не ўсе ІП змогуць перайсці ў статус самазанятых, бо сферы дзейнасці для іх абмежаваныя. Рабочых месцаў для іншых самазанятыя таксама ствараць не могуць.

«Прапануюць перайсці з ІП у статус юрасобы»: новыя «фокусы» ад падатковай?

— Можам дапусціць, што пашырыцца катэгорыя самазанятых, — працягвае Наталля Зварано. — Ёсць другі шлях для тых, хто не хоча плаціць падаткі як фізасобы. Гэта стварэнне юрасобы, якая можа скарыстацца альбо агульнай сістэмай падаткаабкладання [з падаткам 16% ад прыбытку. — Еўрарадыё], альбо нейкім іншым спецыяльным рэжымам, калі можна на яго прэтэндаваць.

На думку эканаміста Яраслава Раманчука, меркаваныя змены — узмацненне жорсткасці патрабаванняў да ІП і тых, хто, з пункту гледжання ўлады, плаціць мала падаткаў.

— Гэтая норма актыўна абмяркоўваецца. Больш за тое, мяркуючы па паводзінах і па меркаванні Мінфіна і Савета Міністраў, яна ўжо практычна вырашаная загадзя. Тут, безумоўна, дамінуюць ваенна-ідэалагічныя, а не сацыяльна-эканамічныя фактары. Проста вырашана ўкачаць у асфальт і абмежаваць магчымасці такой арганізацыйна-прававой формы, як ІП, і яшчэ больш рэгуляваць дзейнасць ІП і самазанятых.

Эканаміст лічыць, што некалькі дзясяткаў тысяч прадпрымальнікаў вырашаць будаваць бізнес за мяжой. Іншыя будуць ісці ў ценявую эканоміку.

— Шкода ад гэтага будзе вылічацца не трыма адсоткамі ВУП, а значна больш сур'ёзнай сумай, якая ў доўгатэрміновай перспектыве перавышае мільярды долараў, — робіць выснову Яраслаў Раманчук.

(скарочана)

euroradio.by

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 28.09.2021 у 15.30
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.